

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. Разград, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **ГАНКА АНГ. АТАНАСОВА**
като разглежда докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело
№ 20233330102125 по описа за 2023 година

Делба I фаза.

Депозирана е искова молба от С. М., М. Щ. М. и М. И. М., съпруга на втория ищец против Л. Ш. М. и Р. Ш. М., съпруга на ответника, с която са предявили три обективно съединени искове: отрицателен установителен иск за собственост, иск по чл.537 ал.2 ГПК и иск за делба. В с.з. изменя основание на установителния иск на положителен.

Първите двама ищци и първия ответник са братя. На 20.08.1980 г. тяхната сестра З.Щ.А. /З.Щ.Х./ е продала на тримата братя тогава с имена С. Щ. М., М. Щ. М. и Н. Щ. М. собствената си 1/2 ид.част от процесното дворно място, цялото от 550 кв.метра, съставляващо парцел VII-284, в кв.1 , по плана на гр.Разград, кв.Стражец и върху построените в него масивна жилищна сграда, състояща се от два етажа, гараж и две складови помещения, срещу задължението на тримата купувачи да гледат и издържат родителите им Щ.М.Д. и А.С.Д., понастоящем покойници. След влизане в сила на КК и КР поземленият имот е с идентификатор: 70860.507.217, а жилищната сграда е с идентификатор: 70860.507.217.2. Към деня на продажбата, ищецът М. Щ. М. е бил в граждански брак с М. И. М., а останалите двама братя не са били в брак. Останалата 1/2 ид.ч. от дворното място е била собственост на праводателя на сочения като ответник Р. Ш. Ш..

Ищците твърдят, че придобитата през 1980г. къща е на три етажа, като тримата братя са зажив. заедно в нея. Само М. Щ. е предприел действия по проектиране и изграждане на гараж, с негови разноси и труд в процесното място. Гаражът е с идентификатор 61710.507.217.6 и площ от 21 кв.м. Овен процесната къща и гаража в съсобствената на братята 1/2 ид.ч. от дворното място има изградено още три постройки: селскостопанска сграда с идентификатор: 70860.507.217.7, е площ от 34 кв.метра, селскостопанска сграда с

идентификатор: 70860.507.217.5, с площ от 17 кв.метра и жилищна сграда с идентификатор: 70860.507.217.4, с площ от 8 кв.метра, която е пристройка към триетажната къща и се използва като антре на самия вход на къщата.

Ищецът М. Щ. М. е живял в процесната триетажната къща, заедно със семейството си и преди 1980г. Понастоящем той живее преобладаващо в Р.Турция, като ежегодно се връща в с.Стражец, заедно със съпругата си. Ищецът С. М. живее в тази къща от 1975г., а понастоящем живее преимуществени в РТурция. Той се връща ежегодно в с.Стражец, като с брат си М. Щ. М. наглеждат процесите имоти. Л. Ш. М. преди години обитавал първия /приземен/ етаж от къщата.

През лятото на 2022 г. Л. М., заедно с жена си гостувал в дома на ищеца М. М. в РТурция и предвид близките им тогава отношения помолил брат си да му прехвърли своя дял от процесите имоти, но последният отказал.

На 19.10.2022 г. ответникът Л. Ш. М. декларирал в Община Разград процесите имоти, че всеки от братята М. Щ. М., С. М. и самият той, като декларатор, както и съпругите на тримата братя, съответно М. И. М., С.М. М. и Р. В. М., притежава по 1/6 идеални части от описаните в декларацията имоти — ПИ с идентификатор: 70860.507.217, жилищната сграда с идентификатор: 70860.507.217.2, както и останалите 4 сгради, разположени в тяхната част от дворното място, т.е. декларирал е, че шестимата са съсобственици на всички процеси имоти.

На 29.08.2023г. отв. Л. Ш. М. е признат за собственик на всички процеси имоти: 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор: 70860.507.217, Жилищна сграда - еднофамилна с идентификатор: 70860.507.217.2, Жилищна сграда с идентификатор: 70860.507.217 4 Селскостопанска сграда с идентификатор: 70860.507.217.5, Гараж с идентификатор: 70860.507.217.6 и Селскостопанска сграда с идентификатор: 70860.507.217.7 . с нотариален акт № 1, том 6, рег. № 10453, дело № 942/2023 г. нот. Роска Иванова.

По този начин ответникът Л. М. е накарнал правото на собственост на останалите съсобственици на същите имоти - неговите братя ищците С. М., М. Щ. М. и съпругата на последния, М. И. М.. Освен това, след като отв. Л. М. е бил признат от нотариуса за собственик върху 1/2 ид. част от процесното дворното място и горепосочените сгради.

Дори да се приеме, че отв. Л. М. е завладял цялата триетажна къща и останалите постройки в дворното място, то не може да се приеме, че той е станал собственик на същите имоти по давностно владение, тъй като не е налице намерението за своеене. Макар да е заявил пред нотариуса, че е установил владение за себе си, той не е осъществил каквито да било действия, които да свидетелстват по недвусмислен начин, че е отблъснал владението на останалите съсобственици - неговите братя ищците С. М., М. Щ. М. и съпругата на последния, т.е. да е променил намерението си по отношение на техните части от държане във владение.

В подкрепа на горното са действията му от 19.10.2022г. когато е декларирал в общината, че процесите имоти са собственост на тримата братя и техните съпруги, всеки с по 1/6 ид. ч.

Тъй като отв.Л. М. се е снабдил с нотариален акт от 29.08.2023 г. за всички имоти през време на брака му с Р. В. М., то същата е придобила вещни права върху тези имоти, т.к. придобитото от отв.Л. М. влиза в СИО.Ишците оспорват сочените права на собственост на първия ответник и неговата съпруга,като твърдят че същите не са придобили сочените в констативния нотариален акт права. Всеки от тримата братя притежава по 1/6ид.ч. от дворното място, като по отношение на М. Щ. същата е в режим на СИО. По отношение на петте сгради с идентификатори 70860.507.217.2, 70860.507.217.4, 70860.507.217.5, 70860.507.217.6 и 70860.507.217.7 Л. Ш. М. - 2/6 ид.части, С. М. - 2/6 ид.части, М. Щ. М.-1/6 ид.част и М. И. М. — 1/6 ид.част. Предвид на това и издаденият констативен нот.акт за собственост № 1, том 6, рег.№ 10453, дело № 942/2023 г. на нот.Роска Иванова следва да бъде отменен.

Отв, Л. М. не е упражнявал пълна фактическа власт върху процесните имоти, а от друга страна, същият не е манифестирал ясно пред останалите съсобственици правата си на владеец на имотите, като не е демонстрирал по категоричен начин по отношение на останалите съсобственици, че е променил намерението си за своене на имотите само за себе си, а е оставил и поддържал у своите братя /двата ишци/ представата, че те все още притежават съответните дялове от дворното място и постройките в него на адрес *****. След като съдът установи, че горните имоти влизат в делбената маса, делбата следва да бъде допусната между всички ишци и отв.Л. М., а само по отношение на дворното място като съделител следва да бъде включен и отв. Р. Ш. Ш., съобразно притежаваните от него дялове.

Молят съда да постанови решение, с което: 1.Да приеме за установено по отношение на двамата ответници,че с ишците С. М., М. Щ. М. и М. И. М. са съсобственици на процесния имот /земя и сгради/, както следва: ищецът С. М. е собственик на 1/3ид.ч. от половината дворно място и 1/3ид.ч. от всички постройки, ищецът М. М. е собственик на 1/6ид.ч от половината дворно място и 1/6 от всички постройки, неговата съпруга М. М. е собственик на 1/6ид.ч. от половината дворно място и 1/6ид.ч. от всички постройки.;2. Да допусне до делба поземлен имот с идентификатор: 70860.507.217 между съделителите при права, както следва: Р. Ш. Ш. -6/12 ид.части, Л. Ш. М. - 2/12 ид.части, С. М. - 2/12 ид.части, М. Щ. М. - 1/12 ид.част и М. И. М. - 1/12 ид.част; а сградите с идентификатори: 70860.507.217.2, 70860.507.217.5, 70860.507.217.6, 70860.507.217.7, 70860.507.217.4 между съделителите при права, както следва: Л. Ш. М. - 2/6 ид.части, С. М. - 2/6 ид.части, М. Щ. М. - 1/6 ид.част и М. И. М. - 1/6 ид.част.;3. Да отмени, на основание чл. 537 ал. 2 от ГПК, нот.акт за собственост върху недвижим имот № 1, том 6, рег.№ 10453, дело № 942/2023 г. на нотариус Роска Иванова, - нотариус с район на действие РС - Разград, вписан в служба по вписванията с Вх.рег.№ 3685/29.08.2023 г., Акт № 177, том 10, дело №1981/2023г.. Претендират и разноси.

Ответниците Л. Ш. М. и Р. В. М. оспорват исковете,както и изложените от ишците факти.

Твърдят,че са единствени и изключителни собственици на процесните недвижими имоти-1/2ид.ч. от дворното място и реално всички процесни сгради.

Не отричат, че през 1980г. тримата братя са придобили от сестра си срещу задължението за гледане и издръжка на техните родители дворно място и триетажна къща. В последствие братята решили да построят гараж, който да ползват. Най-големият брат - М. направил необходимите постъпки и на негово име било издадено Разрешение за строеж № 30/03.0201983г. Гаражът обаче бил построен с общи усилия, труд и средства на тримата братя. Другите двама братя -Л. и С. не са учредявали право на строеж на М. да строи гараж в общия поземлен имот. Поради това към датата на построяване на имота, неговият вещноправен статут е в режим на съсобственост по силата на приращението между тримата братя.

През 1989г. тримата братя и семействата им направили постъпки да се изселят в Република Турция. Същата година тримата подписали документи и договори, с които прехвърлили на Община Разград собствеността върху процесиите недвижими имоти. Срещу прехвърления имот всеки от тях получил сума в размер на 1/3 от определената стойност на имота. След това тримата братя със семействата си заминали и се установили в Република Турция.

През 1990г. отвл.Л. Ш. М. със семейството си се завърнал в България за постоянно. Другите двама братя не желаели да се завърнат.

През 1991 г. ответникът разбрал, че е приет закон, съгласно който могат да си закупят обратно имотите, които са продали на Общината. Ответникът говорил с братята си, но те отказали да се възползват от правата си да си закупят своите идеални части от имотите. Поради това единствено той направил постъпки за придобиване на процесиите имоти. Извършена била административна процедура по възстановяване на собствеността. Имотите били оценени на около 30500лв., която сума той заплатил със свои лични средства на Община-Разград. По този начин придобил собствеността на имотите от Общината.

През пролетта на 1992г. им било предадено владението на имотите и те установили фактическа власт върху тях и до настоящия момент двамата със съпругата му владеят и свояят процесиите имоти вече повече от 31 години, като владението им е непрекъснато и несмущавано от никого. Веднага след като станали собственици на имотите ответникът декларирал това обстоятелство и започнал да заплаща изцяло от свое име и аз своя сметка общинските данъци и такса смет. Считано от 1992г. до настоящия момент партидите за електроснабдяване и водоснабдяване на имота се водят на неговото име и той заплаща всички дължими суми.

За тези повече от 30 години двамата със съпругата му, изцяло с лични средства и труд са извършили в имотите редица подобрения и основни ремонтни дейности, с ясното съзнание, че ги правят в техен имот. Със собствени средства и труд са поставили улуци и ремонтирали, направили са външна мазилка. Поставили са вътрешна изолация с гипсокартон. Подменили са старата дограма с ПВЦ дограма. Подменили и поставили на нови врати. Направили ремонт на стълбището и облицоване с плочки. Направили цялостен ремонт на 2-ри и на 3-ти етажи. Окачени тавани, плочки, гипсокартон и много други.

За периода от 1992г. до есента на 2022г. никой от братята му /първия и втория ищци/, и

никой от техните семейства не е оспорвал техните собственически права и тяхната фактическа власт върху процесите недвижими имоти. Те са знаели, че ответниците са единствените собственици на имотите и били съгласни с това. Вторият ищец - М. М. /М. М./ е идвал в България веднъж на една-две години през лятото, но винаги е отсядал да ношува при родителите на жена си в с.Острово. Идвал е в дома на ответниците единствено на гости за половин - един час. Никога не е изявявал желание или претенции да отседне в имота. Никога след 1992г. не е ношувал в имота, не е ползвал плодовете от имота като свои. Никога до предявяване на настоящата искова молба не е изявявал претенции върху имота, а дори напротив - той знаел, че имота е ответника и е уважавал това.

Първият ищец - С. М. посещавал България много рядко. Идвал е три или четири пъти, винаги с жена си, но спели на хотел в гр.Разград, защото не искали да притесняват ответниците и да им създават неудобства. Посещавали са дома на ответниците единствено като гости. До есента на 2022г. и този му брат не е изявявал претенции за имотите.

През есента на 2022г. С. М. помолил ответника да съдейства на неговия зет, който е турски гражданин, във връзка с адресна регистрация в България и издаване на разрешение за пребиваване. С. му казал, че трябва да представят пред община Разград документи и скица на имота му, за да бъде извършена адресната регистрация. Дватама със С. отишли до Службата по кадастър - гр.Разград и там се установи, че в КК и КР имотите все още се водят на името на тримата братя, както са били записани до 1989г. по силата на информация от Службата по вписванията и нотариалния акт, с който през 1980г. били придобили имота. Тогава притеснило ответника, но С. му заявил да не се притеснява, тъй като имота е негов и двамата братя нямат никакви претенции. Когато се върнел в Турция щял да вземе пълномощно от М. и жена му, за да му прехвърлят дяловете от имота. В Община Разград имота се водел само на негово име. Тогава С. му казал да предекларира имота на името на тримата, за да могат да извадят нова данъчна оценка и да му прехвърлят официално дяловете си. Ответникът му повярвал и предекларирал имота като съсобствен.

Брат му С. го подвел и не изпълнил обещанието си да съдейства и с другия му брат да му „прехвърлят“ дяловете от имота. Започнал да го изнудва за значителна сума пари. Под негово давление и другия му брат - М. започнал да иска пари. Всичко това се случило през есента на 2022г. След консултация с адвокат решил да уреди собствеността върху имота.

Дватама с неговата съпруга са придобили собствеността на процесите имоти още през 1992г. по силата на акт на административен орган - Община Разград и заплащане на цялата цена на имотите.

При условията на евентуалност заявяват, че са придобили собствеността върху имотите и въз основа на непрекъснато и несмущавано добросъвестно владение, което продължи повече от 10 години - цели 31 години., за което правят изрично възражение.

Имотите са изключителна тяхна собственост и не следва да се делят.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа

страна, следното: Ищците С. М. /С. М./ и М. М./ М. М./ и ответник Л. М. /Н. М./ са братя. Ищцата е съпруга на ищеца М. М. /М. М./, а ответницата Р. М. е съпруга на отв.Л. М. /Н. М./.

На 20.08.1980г. тяхната сестра З.Щ.А. /З.Щ.Х./ е продала на тримата братя собствената си 1/2 ид.част от процесното дворно място, цялото от 550 кв.метра, съставляващо парцел VII-284, в кв.1 , по плана на гр.Разград, кв.Стражец и върху построените в него масивна жилищна сграда, състояща се от два етажа, гараж и две складови помещения, срещу задължението на тримата купувачи да гледат и издържат покойните им понастоящем родителите Щ.М.Д. и А.С.Д.. Към деня на продажбата, ищецът М. Щ. М. е бил в граждански брак с М. И. М., а останалите двама братя не са били в брак.

На ищеца М. М. е издадено разрешение за строеж на гараж № 30/03.0201983г.

През 1989г. тримата братя и семействата им направили постъпки да се изселят в Република Турция. Същата година тримата подписали документи и договор, с които прехвърлили на Община Разград собствеността върху процесния недвижим имот,като тримата братя са получили продажната цена.

След това тримата братя със семействата си заминали и се установили в Република Турция. През 1990г. отв.Л. Ш. М. със семейството си се завърнал в България за постоянно. Другите двама братя продължили да живеят в РТурция.

През 1991 г. ответникът направил постъпки за възстановяването на имота, който братята продали на Общината. От свое име ответникът депозирал молба за връщане на процесния имот. Тъй като имота бил предоставен на фирма „Диамант“ се наложило същият да бъде отнет. Комисията по чл.16 извършила оценка и направила предложение Кмета на общината да направи предложение до Министъра на финансите за прехвърляне на имота. Със заповед на Министъра на финансите №Р-08-00-0035/02.03.1993г. имотът е отписан и е предаден на правоимащите.

Въз основа на тази заповед, аналогична заповед №395/11.03.1993г. е издал и Кмета на Община-Разград. Приложено е платежно нареждане за сумата 30595лв., платена от ответника Н. М.. Ответникът декларирал имота като свой в общината,като през 2022г. подал нова декларация като го декларирал като съсобствен с братята си.

На 29.08.223г. ответникът е признат за собственик на процесния недвижим имот по обстоятелствена проверка /нот.акт за собственост №1 т.6 д.№942/2023г. на нотариус Р.Иванова/.

лед влизане в сила на КК и КР поземленият имот е с идентификатор: 70860.507.217, а жилищната сграда е с идентификатор: 70860.507.217.2.

Ответникът представя писмени доказателства, че партидите на имота за ток и вода се водят на негово име, както и че той е заплащал местните данъци за имота.

По делото са разпитани четирима свидетели: Св.И. познава ищеца М. от баща си. Другите двама само е виждал, когато леели бетон в къщата на третия етаж. Тогава бил 10-12

годишен. Тримата братя жиВ. заедно, като 1989 г. заминали за Турция. М. не се върнал, но Л. се върнал. М. живее в Истанбул. Знае, че общината е върнала къщата на Л.. М. искал заем от 2000лв. от баща му, за да плати на Л., 12000лв. Това станало през 1994-1995г

Св.М.Ю. твърди, че познава и тримата братя от 1975 г. Ходил е в къщата им в с. Стражец. Тримата заминали на екскурзия 1989г. Преди екскурзията тримата братя живеели в къщата, като само М. бил женен. Родителите им също живеели там, но в една пристройчица. Къщата е на три етажна, за всеки брат има по един етаж. На сватбата баща им ги е дарил с по един етаж. Само Л. се върнал от Турция. С. и М. не се върнали. Всяка година идват в България. Оставали на хотел, когато идвали в България или при роднини на жените им. Знае, че Л. взел къщата. След 1989г. в къщата живее само Л. със семейството си. Не е чувал дали братята са се разбирали на кого да остане къщата. С Л. били приятели, но се скарали преди 6 години и оттогава не са се виждали.

Св. Г.А. познава тримата братя, тъй като имали къща на същата улица, през три къщи от него. След изселването не е виждал братята. Виждал е веднъж С., брата близък на Л. на гости на кафе в къщата на Л.. Тримата отишли в Турция със семействата си 1989 г. Само Л. се върнал, другите двама не се върнали. Всеки ден минавам покрай къщата на Л.. Преди 1989г три семейства живеели в къщата. Като се върнал само Л. си взел къщата и направил ремонт. Направил покрива, поставил олуци, направил външна мазилка, дограма. Къщата не била измазана отвън. Вътре също направил ремонт. Откакто се е върнал от Турция, Л. живее в къщата. Никой от другите братя не е идвал. В селото хората знаят, че къщата е на Л.. Другите братя не са оспорвали собствеността на Л.. Л. си чувства къщата като негова, на трите етажа правил ремонт. Той живее с жена си и дъщеря си в къщата. Л. не е говорил за проблеми с братята си. В последните дни казал, че имал спор с братята си по повод делото. Тогава свидетелят научил за спора между братята.

Св.Б.Д., съсед на Л. /две къщи по-нагоре/ твърди, че го познава от 40 години. Не ги е виждал, след като са се изселили. Къщата е на Л.. Той правил покрив, мазилка, олуци. Живее в къщата с жена си и дъщеря си. Външен човек не е виждал да живее там. От Л. знае, че от известно време има проблеми с братята си, когато вадили някакви документи, те са му искали пари за нот. акт. В селото знаят, че къщата е на Л.. Други хора не са жиВ. в къщата, само Л. и семейството му са жиВ. там.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното: Страните не спорят, че процесният имот е бил съсобствен между тях до 1989г., когато го продали на общината. Спорен за тях е факта на възстановяване на собствеността през 1992г. Не е спорно между страните, че молбата за възстановяване на собствеността по реда на ПМС №170 да е подадена само от ответника Н. М., и че собствеността е възстановена на „правоимащите“ Н. Щ. М.. Ищците твърдят, че тримата братя са постигнали съгласие имотите да останат в съсобственост на тримата, като са платили на ответника 20300лв. М. М. е заплатил 1200лв., тъй като е имал съзнанието, че гаражът е негов, а С. М. е платил 8300лв. Ответникът отрича плащане, като ищците не доказаха това си твърдение.

За установяване носителя/ите на правото на собственост следва да се изясни на кого е

въстановена собствеността по реда на ПМС №170/30.08.1991г. Тъй като самото ПМС №170 не дава отговор на този въпрос е постановена макар и оскъдна съдебна практика. Съгласно решение №179/15.05.2010г. по гр.д.№77/2010г., второ г.о. на ВКС изкупуването по реда на ПМС №170/1991г. има характер на възстановяване на правото на собственост върху имота така, както е било към момента на продажбата на имота. Тълкуването на разпоредбите налага извод,че под „предишен собственик“, следва да се има предвид собственика, от чиито патримониум е излязло имуществото, независимо от способа за неговото придобиване преди отчуждаването през 1989г. Целта на предвиденото изкупуване е възстановяване на правото на собственост върху имотите така, както е съществувала преди сделките от 1989г. срещу връщането на получената цена.

Следователно независимо дали всички съсобственици са поискали възстановяване на съсобствеността или само някой от тях, то ползва всички в обема права, които са имали. Наличието на облигационни отношения между братята е ирелевантно за възстановяването на собствеността.

Предвид на това съдът следва да разгледа направеното в условията на евентуалност възражение за придобивна давност на ответниците. Това възражение съдът намира за основателно и доказано. През 1991г. единственият брат, който се е върнал в България е направил постъпки за възстановяване на имота и е заплатил по направената оценка имота.От този момент ответникът е бил със съзнанието,че е закупил сам имота и той е негов. Това му съзнание е обективизирано във всички негови действия през годините. Единствено той и семейството му са жиВ. в имота. Неговите братя дори не са ношували когато са идвали в България. Единствено той е правил ремонти и подобрения в имота. Декларирал го е като свой. Плащал е данъци, ток и вода. Тези негови действия е манифестира явнo, като всички в селото са знаели,че той е собственик на къщата. Неговите братя са знаели,че Л. си е възстановил имота и никога не са се противопоставяли. Едва през 2022г.,когато са разбрали в СГКК,че имота се води съсобствен, братята му са изяви ли парични претенции. Тогава именно той го е предекларирал като съсобствен, за да може да се снабди с документи. След като разбрал претенциите на братята си побързал да се снабди с констативен нотариален акт за собственост.

Всички тези негови действие през годините обективират съзнанието му, че е владял имота като свой без да знае, че придобивното основание не го е направило единствен собственик на имота. Владението е било явнo, несъмнено и неоспорено до 2022г. Гореустановеното дава основание на съда да приеме, че ответникът и съпругата му са придобили имота през време на брака си въз основа на 10 годишно давностно владение през 2003г. .

Предявеният установителен иск за собственост от ищите се явява неоснователен. Липсата на съсобственост води до неоснователност и относно последицата по чл.537 ал.2 ГПК и най-вече до неоснователност на иска за делба.

Неоснователността на исковете обосновава основателността на претенцията на ответниците за разноси в размер на 2500лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. М., ЕГН *****, М. Щ. М., ЕГН ***** и М. И. М., ЕГН ***** против Л. Ш. М., ЕГН ***** и Р. Ш.а М., ЕГН ***** обективно съединени установителен иск за собственост и за делба на имот 70860.507.217 и сградите с идентификатори: 70860.507.217.2, 70860.507.217.5, 70860.507.217.6, 70860.507.217.7, 70860.507.217.4 КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА С. М., М. Щ. М. и М. И. М. да заплатят по сметка на РС-Разград държавна такса в размер на 100лв./сто лева/.

ОСЪЖДА С. М., М. Щ. М. и М. И. М. да заплатят на Л. Ш. М. и Р. Ш.а М. сумата от 2500лв./две хиляди и петстотин лева/ съдебни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____